

Księga Izajasza

Rozdział 7

1. I stało się za dni Achaz, syna Joatan, syna Ozjasza, króla Judzkiego, przyciągnął Rasin, król Syryjski, i Faceasz, syn Romeliasza, król Izraelski, do Jeruzalem, aby walczyli przeciwko niemu, i nie mogli go zwalczyć. 2. I dali znać domowi Dawidowemu, rzekąc: Odpoczęła Syria na Efraimie. I poruszyło się serce jego i serce ludu jego, jako się wzruszają drzewa leśne od wiatru. 3. I rzekł JAHWE do Izajasza: Wynidź przeciw Achazowi, ty, i który pozostał Jasub, syn twój, do końca rur sadzawki wyższej na drodze rolej farbierzowej. 4. I rzeczesz do niego: Patrz, abyś milczał, nie bój się, a serce twoje niechaj się nie lęka dwu ogonów tych główien kurzących się popędliwością gniewu Rasina, króla Syryjskiego, i syna Romeliasza, 5. że się naradziła przeciw tobie na złe Syria, Efraim i syn Romeliasza, mówiąc: 6. Ciągśmy do Judy a wzbudźmy go i oderwiemy go do nas, i postanówmy króla w pośrodku jej syna Tabeel. 7. To mówi JAHWE Bóg: Nie stanie się, ani to będzie, 8. ale głową Syryjej Damaszek, a głową Damaszk Rasin, a jeszcze sześćdziesiąt i pięć lat i przestanie Efraim być ludem, 9. a głową Efraimową Samaria, a głową Samaryjej syn Romeliasza. Jeśli wierzyć nie będziecie, nie ostoicie się. 10. I przydał JAHWE mówić do Achaz, rzekąc: 11. Proś sobie znaku od JAHWE Boga twego w głębokość piekielną abo na wysokość wzgórze. 12. I rzekł Achaz: Nie będę prosił i nie będę kuśił JAHWE. 13. I rzekł: Słuchajcież tedy, domie Dawidów: aza wam na tym mało, że się uprzykrzacie ludziom, iż się też uprzykrzacie Bogu mojemu? 14. Przetoż da wam sam JAHWE znać. Oto Panna pocznie i porodzi syna, i nazową imię jego Emanuel. 15. Masło i miód jeść będzie, aby umiał odrzucać złe i obierać dobre. 16. Bo pierwszej niż będzie umiało dziecię odrzucić złe i obrać dobre, będzie opuszczona ziemia, którą się ty brzydzisz dla dwu królów jej. 17. Przywiedzie JAHWE na cię i na lud twój, i na dom ojca twego dni, jakie nie przychodziły ode dni odstąpienia Efraim od Judy, z królem Assyryjskim. 18. I będzie dnia onego: świśnie JAHWE na muchę, która jest na końcu rzek Egipskich, i na pszczołę, która jest w ziemi Assur, 19. i przyjdą, i będą odpoczywać wszyscy nad potoki dolin i w rozpadlinach skał, i we wszystkich chróscinach, i po wszystkich jamach. 20. Onego dnia ogoli JAHWE brzytwą najętą, temi, którzy są za Rzeką, królem Assyryjskim, głowę i włosy na nogach i wszystkę brodę. 21. I będzie dnia onego: będzie chował człowiek krowę z bydła i dwie owce, 22. a prze obfitość mleka będzie jadł masło; bo masło i miód będzie jadł każdy, który się zostanie w pośrodku ziemi. 23. I będzie dnia onego: każde miejsce, na którym będzie tysiąc winnych macic za tysiąc srebrników: że się w ciernie i w tarnie obróć. 24. Z strzałami a z łukiem będą tam wchodzić, bo tarny i ciernie będą po wszystkiej ziemi. 25. A wszystkie góry, które motyką będą kopane, nie przyjdzie tam strach ciernia i tarnia i będą na pastwisko wołu, i na podeptanie bydła.